

Til Social- og Ældreministeriet

Sendt via e-mail til: tha@sm.dk med kopi til p-handicap@sm.dk

Den 20.06.2022

D. nr. 592965

Sagsbeh. tg_lev

Høringssvar vedr. udkast til forslag til lov om ændring af lov om social service (Udvidelse af ordningen med varsling ved afgørelser om frakendelse eller nedsættelse af hjælp efter lov om social service)

Siden indførelsen af varslingsordningen i serviceloven i januar 2018 har Lev udtrykt skuffelse over den hidtidige ordnings meget begrænsede dækningsområde. En række helt centrale paragraffer med særlig betydning for blandt andre voksne med udviklingshandicap, var således ikke omfattede af den oprindelige ordning. Eksempelvis aktivitets- og samværstilbud efter § 104, beskyttet beskæftigelse efter § 103, ledsagelse efter § 97 eller socialpædagogisk bistand efter § 85. Ydelser, som i alle tilfælde har afgørende betydning for mange voksne med udviklingshandicap, og hvor en uberettiget frakendelse eller nedsættelse af hjælpen har meget indgribende og utryghedsskabende betydning for den enkelte.

Lev udtrykker på den baggrund vores taknemmelighed over, at der med lovforslaget nu sker en markant udvidelse af varslingsordningen i servicelovens § 3a. Udvidelsen vil indebære, at langt flere borgere kan skånes for uberettiget at få reduceret eller frataget nødvendig hjælp, som det efterfølgende viser sig, at de er berettiget til, herunder også mange voksne med udviklingshandicap.

Lovforslaget indeholder imidlertid tre undtagelser, hvor kommunen ikke skal give et varsel på 14 uger, som vi finder anledning til at kommentere. Det fremgår således, at der ikke er krav om varsel i forbindelse med følgende tre typer afgørelser:

- Afgørelser om nedsættelse af hjælp efter § 85, hvis hjælpen ydes som en midlertidig intensiv indsats med henblik på progression hos borgeren (§ 3 a, stk 2).
- Afgørelser om frakendelse af en plads i et midlertidigt botilbud efter § 107, hvis det midlertidige botilbud er tilkendt som led i et behandlingstilbud, hvor fraflytning skal ske umiddelbart efter endt behandling (§ 3 a, stk 3).
- Afgørelser om frakendelse af en plads i et midlertidigt eller længerevarende botilbud efter §§ 107 eller 108, hvis afgørelsen træffes som led i en afgørelse om optagelse i et bestemt botilbud uden samtykke efter §§ 129 eller 129 a. (§ 3 a, stk 4)

Lev anerkender, at det ikke vil være hensigtsmæssigt med et 14 ugers varsel i forbindelse med afgørelser om optagelse i et botilbud uden samtykke, og har ikke kommentarer til denne undtagelse.

For så vidt angår socialpædagogisk bistand efter § 85, der *"ydes som en midlertidig intensiv indsats med henblik på progression hos borgeren"* samt midlertidige botilbud efter § 107, der er *"tilkendt som led i et behandlingstilbud, hvor fraflytning skal ske umiddelbart efter endt behandling"* finder vi imidlertid, at der brug for betydelige præciserings af selve paragraffen og bemærkningerne.

Lev anerkender, at der kan være indsatser efter § 85 samt efter § 107, hvor et varsel på 14 uger kan være uhensigtsmæssigt. Men vi vurderer, at der vil være tale om sjældne tilfælde – eksempelvis i forbindelse med etableringen af særlige enkeltmandsforanstaltninger med socialpædagogisk bistand efter § 85 eller særligt tilrettelagte behandlingsforløb i et § 107 tilbud i en meget afgrænset periode.

Vi finder imidlertid, at lovforslagets meget rummelige afgrænsning af hvornår undtagelserne er gældende, indebærer en væsentlig risiko for at kommunerne vil definere en meget stor andel af indsatserne efter enten § 85 eller § 107 som intensive og midlertidige, og at denne midlertidighed i praksis kan få en betydelig tidsmæssig udstrækning.

Af bemærkningerne til § 3 a, stk 2 om undtagelsen vedr. socialpædagogisk bistand fremgår det således, at blot, at det kan dreje sig om *"... midlertidige intensive forløb, hvor borgeren gennem socialpædagogisk støtte skal tilegne sig og træne færdigheder, der gør borgeren selvhjulpne i hverdagen i egen bolig, og hvor der således vil være behov for en løbende og smidig justering af indsatsen i takt med borgerens progression."* (vores understregning).

Denne meget overordnede beskrivelse af undtagelses-betingelserne indebærer efter vores opfattelse et meget udstrakt og problematisk fortolkningsrum, hvor store dele af den socialpædagogiske indsats som i dag ydes til borgere i målgruppen, i princippet kan blive defineret som 'midlertidigt', 'intensivt' og rettet mod 'borgeres progression'. Vi forudser, at et stigende antal kommuner vil benytte dette fortolkningsrum med henblik på at undgå at give borgeren et 14-ugers varsel.

Vi mener desuden, at det er helt afgørende at være opmærksom på, at socialpædagogisk bistand i mange tilfælde har karakter af at være en *kombination* af indsatser af kompenserende karakter og indsatser med henblik på 'borgerens

progression'. Mange voksne med udviklingshandicap har således behov for understøttende og primært kompenserende indsatser i form af fx ledsagelse, daglig hygiejne, sociale relationer mv., *sideløbende* med indsatser med et mere progressionsorienteret fokus. Vel at mærke inden for rammerne af samme visitation til socialpædagogisk bistand. Dette forhold er ikke reflekteret i lovforslagets bemærkninger.

Vi forudser derfor, at mange i målgruppen for § 85 bistand, risikerer ikke at blive omfattet af 14-ugers varslet, uanset at større eller mindre dele af den hjælp de modtager, hverken er midlertidig eller særligt intensiv, men derimod kompenserende og mere varig.

Nogenlunde tilsvarende udfordringer gør sig gældende med undtagelsen i relation til midlertidige botilbud efter § 107. Her eksemplificerer forslaget bemærkninger dog lidt tydeligere med henvisning til stofmisbrugsbehandling, men der savnes generelt en langt tydeligere angivelse af (og eksempler på) i hvilke tilfælde et midlertidigt botilbud vil være omfattet af 14-ugers varslet.

Den uklare afgrænsning af undtagelserne indebærer efter Levs opfattelse dermed en betydelig risiko for at langt færre borgere end forudsat vil få glæde af den øgede *"...tryghed om hjælpen til den enkelte borger i de situationer, hvor kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om frakendelse eller nedsættelse af den hidtil bevilgede hjælp"* (alm. bem.) , som ellers er formålet med lovforslaget.

Vi anbefaler på denne baggrund, at der foretages en justering af lovforslaget således, at afgrænsningen af, hvornår 14-ugers varslet ikke er gældende, tydeliggøres. Det kan eksempelvis ske ved at indføre en tidsmæssig afgrænsning i de to undtagelser i stil med nedenstående (foreslået ændring med understregning):

Stk. 2. Stk. 1, 1. pkt., gælder ikke for kommunalbestyrelsens afgørelser om nedsættelse af hjælp efter § 85, hvis hjælpen ydes som en midlertidig intensiv indsats med henblik på progression hos borgeren med en varighed på maksimalt 3 måneder.

Stk. 3. Stk. 1, 3. pkt., gælder ikke for kommunalbestyrelsens afgørelser om frakendelse af en plads i et midlertidigt botilbud efter § 107, hvis det midlertidige botilbud er tilkendt som led i et behandlingstilbud af maksimalt 3 måneders varighed, hvor fraflytning skal ske umiddelbart efter endt behandling.

Foruden ovenstående forslag til ændringer i paragraffen, foreslår vi desuden, at der sker en uddybning af lovforslagets bemærkninger således, at der gives flere tydelige eksempler på hvori en intensiv indsats består, samt hvad der ikke kan karakteriseres som sådan. Herunder bør udfordringerne i forbindelse med *kombinationer* af forskellig type socialpædagogisk indsats (hhv. kompenserende og progressionsrettet) også reflekteres, således at det tydeliggøres at et større eller mindre element af midlertidig og intensiv indsats i en samlet visitation til socialpædagogisk bistand, hvori der også er kompenserende elementer, ikke kan begrunde en fravigelse af 14-ugers-varsløst.

Med venlig hilsen

Anni Sørensen
Landsformand